

vogte sig for at sammenstille Forhold, som dog egentlig ikke kunne siges at være beslægtede. Den høitærede Minister stillede saaledes fornøylig Jernveie sammen med almindelige Landeveie og bemærkede, at Jernbanebestyrelsen hegner paa de Steder, hvor Jernbanen kommer igjennem; men der er dog en stor Forskjel imellem almindelige Landeveie og Jernveie; thi der er al mulig Opfordring for Jernbanerne til at hegne, hvor de blive førte igjennem, af Hensyn til den store Skade, der ellers kunde affødes.

Judenrigsministeren: Jeg ønsker dog gjerne at hertigtige min Udtalelse fra før, som jeg hører, at den ærede Ordfører har misforstaaet, derhen, at det ingenlunde har været min Mening at ville sige, at Jernbanerne have en absolut Forpligtelse til at hegne. En saadan Forpligtelse erkjende de heller ikke; de erkjende kun en Forpligtelse til at hegne der, hvor de bryde igjennem hegnede Marker. Hvor de ellers hegne, skeer det derimod for deres egen Skyld og ikke for Naboens, ligesom det ogsaa vil være de ærede Medlemmer bekiendt, at der er mange Strekninger, hvor der slet ikke eksisterer Hegn paa Jernbanerne, hvor de gaar gjennem aabne Marker. — Det undrede mig iøvrigt at høre, at den ærede Ordfører meente, at naar Almeenvellet krævede Leeds Borttagelse fra Veiene, skulde der ikke kunne tilkomme dem, som lide Skade ved denne Borttagelse, nogen Erstatning. Den almindelige Regel er jo dog nemlig ellers den, at hvor Almeenvellet kræver et Offer af den Enkelte, gives der ham Erstatning. Det undrede mig saa meget mere at høre denne Udtalelse, som vi dog før saa kort Tid siden have erkjendt saadanne Leeds Ret til at eksistere eller til dog kun at forsvinde mod Erstatning. I Beiloven er der jo nemlig optaget en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende med Hensyn til Led paa offentlige Biveie, hvilke Veie jo lige saa fuldt ere til offentlig Brug som Hovedvetene, kun at de befærdes i ringere Grad. Med Hensyn til Biveiene har man, som sagt, ved Beiloven ligesom erkjendt, at Leddene havde en Berettigelse til at være eller til dog kun at forsvinde mod Erstatning. Nu

skal jeg villig indrømme, at naar der i Beiloven findes den Bestemmelse, at paa de egentlige Landeveie maa der intet Led findes, og at man paa dem uden Videre kan fordrø Leddene affastede uden at tilbyde eller at indrømme nogen Erstatning for deres Affastelse, da kunde det ved første Diekast synes, at man derved var kommen i Uoverensstemmelse med sig selv. Grunden til, at jeg i sin Tid troede det rigtigt kun at faae indført en Bestemmelse om Erstatning med Hensyn til Leddene paa Biveiene, var den, at det var bitterligt, at dersom der overhovedet, dengang den nye Beilov udkom, fandtes Led paa de egentlige Landeveie, saa var deres Antal i alt Sald aldeles forsvindende i Sammenligning med de Led paa Landeveiene, der allerede, før Beiloven blev givet, vare blevne tvungne bort uden Erstatning. Det forekom mig nemlig at være i sin Orden, at da der ikke ellers var givet Erstatning for Borttagelsen af Led paa Landeveiene, saa burde den Tilfældighed, at nogle enkelte Led havde overlevet de tidligere Bud om en saadan Borttagelse, ikke nu medføre nogen Erstatning for deres endelige Borttagelse. Men iøvrigt maa jeg, som anført, fastholde, at Beiloven erkjender, at Leddene have Ret til kun at forsvinde mod Erstatning.

Thygeson: Jeg kan ikke finde mig ret tilfredsstillt ved den høitærede Ministers Bemærkninger om Bestemmelsen i § 7. Naar der udtrykkelig staaer, at Paagjældende har en Berettigelse til at færdes paa Naboens Grund, saa er man ikke sikket derved, at det er tilføjet, at han kun har den i Tilfælde af, at Hegnets Bedligholdelse gjør det fornødent. Hegnene skulle jo nemlig istandsættes hvert Aar, og deraf følger, at det kan siges at være en Nødvendighed for den, som skal istandsætte dem, hvert eneste Foraar og Efteraar at færdes inde paa den fremmede Led; netop i Henhold til § 7. Ligger der f. Ex. en Skov indenfor Hegnet, i hvilket Tilfælde man, hvad Ministeren vistnok vil indrømme mig, saavidt muligt bør sørge for, at Træerne staae lige op til Diget, saa vil Bedkommende, naar han skal have Torv til Jordvolden, paa en Maade være berettiget til at gaar ind i Skoven for